

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 77-1907)

Originalt emne

Børn

Børn/Børnehjem

Uddrag fra byrådsmødet den 25. april 1907 - side 12

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 77-1907)

Indstilling fra Udvalget angaaende Opførelsen af Christian IX's Børnehjem.

"Straks efter Kong Christian den Niendes Død vedtog Byraadet - i et Møde den 3. Februar f. A. - til Oprettelsen af et Børnehjem, der skulde bære den afdøde Konges Navn, at skænke en dertil egnet Grund samt et Beløb af 10000 Kr., og nogle Dage efter - den 8. s. M.

-vedtoges det at rette en Henvendelse til Byens Borgere om at yde Bidrag til Oprettelsen af et saadant Hjem. Ved denne Henvendelse og den derefter stedfundne Indsamling tilvebragtes der dels i kontant indbetalte Bidrag, dels i Bidrag, som er lovede indbetalte i Aarene 1907 og 1908, en Sum af ca. 49000 Kr., saaledes, at der nu - med paaløbne Renter - haves til Raadigbed i det nævnte Øjemed et Beløb af ca. 60000 Kr., foruden den af Kommunen tilsagte Grund.

Undertegnede Udvalg er af Byraadet bemyndiget til at fremkomme med Forslag til Sagens Gennemførelse og har - efter at den fornævnte Indsamling i Løbet af Sommeren 1906 var sluttet - taget under Overvejelse, hvorledes den nærmere Ordning og Indretning af det paatænkte Børnehjem burde være, og derunder jo først, hvilket nærmere Øjemed indenfor Børnesagen man ved Hjemmets Oprettelse skulde søge fyldestgjort. I Efteraaret 1906

afholdt Udvalget paa Raadhuset her i Byen til Spørgsmaalets Drøftelse et Møde med Medlemmerne af Byens Værgeraad og adskillige andre, som maatte antages at interessere sig for Sagen og at kunne

-ved deres Kendskab til slige Forhold - bidrage til Spørgsmaalets Løsning.

Saa vel ved de paa dette Møde faldne Udtalelser, som ved Udvalgets egen Drøftelse af Sagen er man kommen til det Resultat, at der ikke kan være Tale om at anlægge en egentlig Opdragelsesanstalt her ved Byen. Alene selve Beliggenheden i Nærheden af en stor By maa udelukke denne Tanke fra at komme i Betragtning. Man maa da ved Oprettelsen af det paatænkte Børnehjem se bort fra Anbringelsen af de Børn, der ere egnede til at optages paa en saadan Anstalt, altsaa de "vanskeligste" Børn, o: de Børn, der enten allerede gentagne Gange have gjort sig skyldige i Forbrydelser eller af anden Grund maa anses for i særlig Grad sædelig vanrøgtede eller fordærvede. Men disse Børn ville ogsaa saa godt som altid uden synderlig Vanskelighed og uden Ophold kunne anbringes paa en af de bestaaende Opdragelsesanstalter. I saa Henseende bestemmer Børnelovens § li 4, at Værgeraadet straks kan sætte saadanne foreløbige Foranstaltninger i Værk med Hensyn til Barnets Anbringelse udenfor Hjemmet, som findes ikke uden Fare for Barnets Vel at kunne udsættes, indtil Overværgeraadets Afgørelse foreligger. Og selve Anbringelsen vil som Regel straks efter, at Værgeraadets Beslutning er tagen, kunne ske ved Hjælp af en af de Foreninger, som antage sig saadanne Børn, og under hvilke de forskellige Opdragelsesanstalter høre.

For alle andre end de saaledes omtalte, i særlig Grad sædelig fordærvede Børn bør det paatænkte Børnehjem derimod efter Udvalgets Skøn kunne tjene som Opholdssted. De Børn, som anbringes paa Børnehjemmet, ville ganske vist herefter ofte blive af meget forskellig Alder, Udvikling og Karakter. Men Udvalget mener dog ikke, at der herved vil opstaa uovervindelige Vanskeligheder, hvorved straks bør bemærkes, at der efter Udvalgets Opfattelse ikke bør være Tale om nogensomhelst Skoleundervisning paa selve Hjemmet, saaledes at de paa dette sig opholdende skolepligtige Børn maa søge de kommunale Skoler.

Men i øvrigt bør der, som anført, efter Udvalgets Mening ikke paa For haand fastsættes yderligere Begrænsninger end foromtalte med Hensyn til, hvilke Børn Hjemmet bør optage. Under Hjemmets Drift vil det da vise sig, om saadanne yderligere Grænser bør drages, og da hvorledes. Kun skal bemærkes, at Børnenes Ophold i Hjemmet sikkert i adskillige

Tilfælde vil blive af ikke ringe Varighed. Blandt andet bør formentlig de i Børnelovens § 11 3 ommeldte Børn, som ifølge Værgeraadets Bestemmelse skulle anbringes foreløbig i et Optagelseshjem, fordi Raadet er usikkert i sin Opfattelse af deres Karakter, kunne finde Optagelse i Hjemmet. Derfor bør der formentlig ogsaa til Forstander for Børnehjemmet vælges en Mand, som er i Stand til at iagttage og afgive Skøn over saadanne Børns Egenskaber og den Anbringelsesmaade, hvortil de i Henhold dertil ere egnede.

-Men ogsaa af andre Grunde, f. Eks. fordi et Hjem paa Grund af Sygdom midlertidig er opløst, medens det endnu er usikkert, om det vil blive dannet paany, vil Børnenes Ophold i Hjemmet ofte kunne komme til at strække sig over et længere Tidsrum. Som Hovedregel vil dog vel Opholdet kun være af midlertidig Karakter, og ofte vil det vel endog blive af meget kort Varighed, som f. Eks. naar Børnene ubetinget egne sig til Anbringelse i private Plejehjem, men Anbringelsen blot ikke i Øjeblikket kan iværksættes. Men det vil af det her anførte fremgaa, at man ifølge Udvalgets Opfattelse bør stille sig saa liberalt som muligt med Hensyn til Børnenes Optagelse paa Hjemmet og ikke drage flere Grænser derfor end absolut nødvendigt.

Efter at Udvalget i Hovedtrækkene var blevet enigt om den Plan for Børnehjemmet, som i det foranstaaende løselig er angivet, henvendte man sig til Arkitekt Kühnel her i Byen med Anmodning om at udarbejde Tegninger med tilhørende Overslag til en Bygning for Hjemmet. Efter yderligere Forhandlinger mellem Udvalget og Arkitekten, og efter at denne og Folketingsmand Sabroe i Forening havde besøgt Ourø Børnehjem, som man antog kunde danne Forbillede for vort, udarbejdede Arkitekten hosfølgende Tegning, Beskrivelse og Overslag, hvorefter Udgifterne ved Bygning m. v. anslaaes til 62700 Kr. Denne Tegning har Udvalget kunnet tiltræde og tillader sig herved at forelægge den til Byraadets Approbation.

Udvalget har derefter anmodet Udvalget for Byens Bebyggelse om at foreslaa en Byggegrund til Anvendelse for Hjemmet. Som det fremgaar af den med Bilag hosfølgende Skrivelse, har nævnte Udvalg foreslaaet en Grund bag ved de Gamles Hjem. Dette Forslag har nærværende Udvalg tiltraadt og indstiller altsaa til Byraadet, at denne Grund skænkes til Børnehjemmet, og at Bygningen anlægges paa Grunden saaledes som angivet paa en blandt Bilagene værende Tegning. Grunden har et Areal af ca. 14000 kv Alen.

Med Hensyn til Anlæget af Veje tillader Udvalget sig under Henvisning til hoslagte Skrivelse fra Stadsingeniøren af 15. f. M. at foreslaa, at Halvdelen af Gadestrækningen Syd for og

langs med den ny nordre Kirkegaard paa Strækningen mellem Kirkegaardsvej og Aldersrovej anlægges i halv Bredde, hvilket vil medføre

en Udgift af ca..... 5300 Kr.

og at der anlægges en rund Plads ved Skæringen mellem Finsensgade og Aldersrovej med Diameter 220 Fod, hvilket vil medføre en Udgift af . 12000 -

alt .. 17300 Kr.

Denne Udgift vil kunne afholdes af Boulevardkontoen.

Udvalget har ikke ment, at det laa indenfor dets Opgave at udtalesig nærmereangaaende Hjemmets Drift. Dog har man til Oplysning

om, hvorledes Kommunens - Fattigvæsenets - Optagelseshjem hidtil har virket, indhentet hosfølgende Betænkning fra Fattiginspektøren. Og man skal i Forbindelse hermed bemærke, at Udvalget ligesom Fattiginspektøren er af den Opfattelse, at man ved Ordningen af Hjemmets Drift maa gaa ud fra, at der skal betales for hvert Barns Ophold, hvad enten Betalingen erlægges af vedkommende Forsørger eller af den paagældende Opholds- eller Forsørgelseskommune, saaledes at der i og for sig ikke skulde behøves noget Tilskud til Driften. Et andet er, at det naturligvis vilde være meget ønskeligt at have et aarligt Beløb til Raadighed, bl. a. for at kunne optage private Forsørgeres Børn i Hjemmet, selv om de ikke kunne dække den hele med Børnenes Ophold paa Hjemmet forbundne Udgift.

Som det vil ses, vil det til Raadighed værende Beløb efter Overslaget helt - eller saa godt som helt - medgaa til Dækning af Udgiften ved Bygningens Opførelse. Der er altsaa Midler til Raadighed til Anskaffelse af Inventar. Udvalget indstiller, at det dertil fornødne Beløb, som ifølge Arkitekt Kühn's hoslagte Overslag er anslaaet til 7600 Kr., udredes af Kommunens Kasse saaledes, at de Udgifter, der maatte vise sig nødvendige i indeværende Regnskabsaar, afholdes som uforudsete Udgifter paa dette Aars Budget, medens Restbeløbet opføres paa Budgettet for 1908-09."

Formanden meddelte, at Udvalget var enigt om at finde det uheldigt at oprette en egentlig Opdragelsesanstalt saa tæt ved den store By, og sædeligt fordærvede Børn fik derfor ikke Adgang til Børnehjemmet, hvorimod alle andre Børn kunde optages. Der vilde vel opstaa Vanskeligheder paa Grund af Børnenes forskellige Karakter og Opdragelse, men naar der

til Leder kunde findes den rette Mand, kom man nok over disse. Hjemmet blev altsaa et Optagelseshjem, hvor der dog ret hyppig vilde blive Tale om Ophold i længere Tid.

Udvalget havde henvendt sig til Arkitekt Kühnell, som havde udarbejdet Planer og Overslag, hvorefter Hjemmet vilde komme til at koste 62809 Kr. foruden Grunden, ca. 1. Td. Land. Det skulde ligge umiddelbart bag "de gamles Hjem", hvor der fandtes en udmærket Plads, men det vilde saa blive nødvendigt at anlægge Veje for ialt 17300 Kr.

Da der ved Indsamlingen var indkommet ca. 49000 Kr. raadede man med Byens Tilskud paa 10000 Kr., tilnærmelsesvis over det Beløb, der vilde medgaa, dog havde man ikke Midler til Anskaffelse af Inventar. Da Udvalget var paa det rene med, at Hjemmet blev beregnet paa mindst 50 Børn, foreslog det, at de nødvendige Penge til Inventar blev ydet ved Ekstrabevilling, saaledes at Byen tog denne Afgift paa sig.

Olesen fandt Navnet "Børnehjem" misvisende, da det efter Forslaget kun blev et Optagelseshjem. Han havde tænkt sig, at Hjemmet skulde bygges længere ude paa Landet, hvor Børnene kunde faa Lejlighed til at beskæftige sig med Havedyrkning, og hvor der sikkert kunde bygges billigere.

Det havde forundret ham, at Fattigudvalget ikke var repræsenteret f. Eks. ved dets Formand i dette Udvalg.

Formanden syntes nok, man kunde forsvare at kalde Anstalten et Børnehjem, da Børnenes Ophold der skønt midlertidig dog ofte vilde blive af længere Varighed.

Lottrup troede, at Forslaget vilde vække almindelig Tilfredshed blandt Bidragyderne, og han vilde spørge, om man snart ønskede at paabegynde Arbejdet, da Markudvalget forud derfor maatte arrangere sig med Havelejerne.

Sabroe betonede, at Børnesagen kun fik sin første Begyndelse med dette Hjem, og at denne Sag ikke kunde løses ad privat Vej. Aarhus savnede baade et Optagelseshjem og et Børnehjem, og det vilde blive Livet, der formede dette Hjems Virksomhed til enten midlertidig Optagelse eller Forbliven. Det maatte derfor siges at være rigtigt, naar Udvalget først og fremmest havde søgt at fremskaffe et Optagelseshjem.

Hjemmet paa Ourø var baade et Børnehjem og et Optagelseshjem, og Forstanderen der gjorde gældende, at de Børn, der havde blivende Ophold, langt fra var til Skade snarere til Gavn for de Børn, der kun var der for en Tid. Hvis Aarhus nu kunde finde en dygtig Mand, og derpaa beroede i Grunden det hele, kunde begge Arter af Hjem ligeledes forenes her.

Til Hr. Olesen vilde han sige, at det vilde blive nødvendigt at knytte en Skole til Hjemmet, hvis dette skulde længere ud paa Landet, og derfor havde Udvalget ment det heldigst, at Hjemmet blev bygget ved Byen, saaledes at Børnene kunde benytte Kommuneskolerne.

Skønt de saakaldte "vanskelige" Børn ikke altid var saa vanskelige, blev Hjemmet ikke beregnet paa dem, da det var Statens Opgave at tage sig af disse Børn.

Nørgaard maatte give Hr. Sabroe Ret i, at meget beroede paa, om man fandt en dygtig Mand, og han vilde ligeledes fremhæve, at Omsorgen for de vanskelige Børn paahvilede Staten, hvorimod Oprettelsen af Optagelseshjem og Børnehjem var en privat og kommunal Opgave. Dette Hjem vilde iøvrigt af flere Grunde blive en selvejende Institution, hvorved det ogsaa kunde paaregne Statens Hjælp, og det blev af den Art, man mest trængte til.

Paa Landet kunde der maaske nok bygges noget billigere, dog ikke stort, men der skulde saa til Gengæld oprettes en Skole, hvilket vilde forhøje Driftsudgifterne betydeligt. Det eneste, der maaske ved den foreslaaede Bygning, kunde spares, var den smukke Jernport, men da Hjemmet blev bygget til Minde om den afdøde Konge, var det rimeligt, at der blev anvendt noget paa det monumentale Udseende.

Naar Hjemmet skulde træde i Virksomhed, maatte der dannes et Udvalg til at lede det, og deri havde Fattigudvalgets Formand berettiget Krav paa at faa Sæde.

Vestesen vilde henlede Opmærksomheden paa, at Hjemmet, da, det skulde tage sig af de Børn, Værgeraadene sendte det, maatte være forberedt paa til enhver Tid at optage Børn i alle Aldre og af begge Køn, ja maaske endog ganske spæde Børn, og han fandt det rigtigt, at Hjemmet ikke optog de vanskelige Børn, da Omsorgen for disse efter Loven tilkom Staten.

Endvidere vilde han finde det ønskeligt, at der toges Sigte paa at beskæftige Børnene uden for Skoletiden med Friluftsliv, og han vilde synes, at der kunde spares noget, hvis man opgav den aabne Plads og trak Bygningen noget tilbage.

Nørgaard oplyste, at den aabne Plads var et Led i Gadeanlægget og altsaa slet ikke vedrørte Børnehjemmet.

Vestesen havde saa intet imod det foreliggende Forslag, men vilde dog finde det heldigst, at Bygningen blev trukket noget tilbage.

Mousten maatte give Udvalget Ret i, at det vilde være uheldigt at give de forbryderiske

Børn Adgang til Hjemmet, ligesom han ogsaa fandt det heldigst, at Børnene kom til at gaa i Kommunens Skoler.

Da Hjemmet ogsaa skulde antage ganske smaa Børn, kunde der maaske indrettes en Stue til Fødestue, saa Mødrene kunde føde deroppe.

Paa Tegningen var der ikke afsat en Tørrestue, hvilken ikke kunde undværes, og det vilde vist af Hensyn til Smittefare være rigtigt, at Bygningen blev indrettet saaledes, at en Del af den kunde isoleres.

Da det navde varet noget længe, inden Indstillingen fremkom, vilde han henstille, at der toges kraftigt fat, saa Hjemmet kunde træde i Virksomhed næste Foraar.

Simonsen havde været af den Mening, at det skulde være et virkeligt Børnehjem, men da der efter Indstillingen kun blev Tale om midlertidigt Ophold, blev det altsaa kun et Optagelseshjem, og skønt det maatte indrømmes, at man trængte til et saadant, skulde man dog nødig give dette Hjem denne Karakter. Han havde glædet sig til, at Aarhus fik et virkeligt Børnehjem, da det havde harmet ham at se den Tendens der var til altid at sende Børnene bort fra Byerne, hvad der efter hans Mening tit forvoldte Børnene store Sorger. Der var ikke Tvivl om, at der i Byerne fandtes mange Hjem, der langt bedre end Hjemmene paa Landet vilde være i Stand til at anvendes som Plejehjem.

Skønt Planen om et egentlig Børnehjem altsaa ikke nu blev realiseret, vilde han dog henstille, at man holdt fast ved, at dette var det egentlige Maal, og det glædede ham at se, at Hjemmet byggedes saaledes, at det kunde udvides, da dette syntes ham Bevis for, at det med Tiden kunde blive et Børnehjem i egentlig Forstand.

Müller vidste af Erfaring, at man trængte mest til et Optagelseshjem, og han mente nok, skønt han saa Vanskelighederne, at Hjemmet kunde optage vanskelige Børn, hvis man fik den rette Mand til Forstander. Et Hjem, som det Hr. Simonsen ønskede, altsaa nærmest et Opfostringshjem eller Vajsenshus, var der ikke saa stor Trang til.

Skønt det maatte indrømmes, at det havde varet længe, inden Planer og Overslag kom frem, saa var der nu kun Anledning til at glæde sig over, at Hjemmet i en nær Fremtid kunde blive opført, saa Arbejdet for de ulykkelige Børn kunde blive lettet, senere maatte det drøftes, om Hjemmet skulde være en selvejende Institution, hvad sikkert i mange Tilfælde vilde berede Vanskeligheder, eller ej.

Olesen havde ikke ment, at Hjemmet burde ligge særlig langt fra Byen, men det var hans

Opfattelse, at man længere ude kunde bygge noget billigere eller skaffe Plads til flere Børn. Han kunde ikke dele den Opfattelse, at Hjemmet skulde være et monumentalt Minde for den afdøde Konge.

Harald Jensen fandt Tegningen til den monumentale Bygning inderlig grim og følte sig skuffet over Forslaget i dets Helhed. Det havde vist været Meningen, at det skulde være et virkeligt Hjem, hvorfra Barnet kunde gaa ud med den Ballast, som et godt Hjem var i Stand til at give et ungt Menneske, men nu var det blevet til et rent og skært Optagelseshjem, hvad der slet ikke var synderlig Trang til, da Aarhus havde et Optagelseshjem, der kunde udvikle sig til fuldt ud at fyldestgøre de Opgaver, Tiden førte med sig, hvis kun de nødvendige Pengemidler blev stillet til Raadighed. Det Hjem, der skulde rejses, burde derfor være et virkeligt Børnehjem, hvorfra Børnene skulde frekventere Byens Skoler, og hvor de ved det gode Eksempel skulde føres frem til at blive lykkelige Mennesker.

Han delte Hr. Simonsens Anskuelse om det uheldige i den Tendens, der var til at sende Børnene paa Landet for at gøre Agrarer af dem, og beklagede atter, at Udvalget kun havde fundet det, Byen i Forvejen havde. Ligeledes beklagede han, at man havde ignoreret Fattigudvalget, hvis Formand burde have været Medlem af Udvalget.

Sabroe maatte oplyse, at Uenigheden om Hjemmets Opgave hele Tiden havde været til Stede, ganske simpelt fordi man aldrig havde gjort noget virkeligt for Børnene og derfor nu befandt sig paa gyngende Grund, hvor man maatte prøve sig frem.

Heldigvis var vort Optagelseshjem i Hænderne paa gode Folk, men Lejligheden var uheldig, og i Stuetagen var der Beværtning, saa paa dette Grundlag kunde et godt Optagelseshjem ikke udvikles. Rammen var daarlig, og Folkene var vel brave Mennesker, men at iagttage Børnene formaaede de ikke.

Det Hjem, der nu oprettedes, blev en Kombination af et Børnehjem og et Optagelseshjem, særlig det sidste trængte man efter Værgeraadenes Erfaring haardt til, og han vilde derfor anbefale, at man løste Opgaven paa det Grundlag, der var udviklet i Forslaget.

Filtenborg anbefalede den fremlagte Indstilling og fandt, at Udvalget havde holdt sig nøje til den Opgave, der var stillet det, og til de Udtalelser, der i sin Tid var fremkommet i Byraadet.

Bygningen, syntes han, var ganske net om end lidt tarvelig og kunde vel ikke skaffes synderlig billigere, skønt den Sum, der medgik, var ret stor.

Med Hensyn til den fremtidige Administration mente han, at Byraadet burde have en

væsentlig Indflydelse i det Udvalg, som skulde administrere Hjemmet.

Nørgaard syntes, Bygningen skønt jævn og enkel virkede monumental, og fraraadede at trække den mere tilbage, ogsaa fordi Pladsen derved vilde blive mere beskaaret.

Han beklagede, at Fattigudvalgets Medlemmer følte sig brøstholdne, men Skylden derfor havde Byraadet, som derved vilde accentuere, at Børnehjemmet intet skulde have med Fattigvæsenet at gøre.

Selv om Hjemmet nu delvis blev et Optagelseshjem, vilde det sikkert efterhaanden blive et egentlig Børnehjem, men det maatte erindres, at et Optagelseshjem kunde gøre stor Nytte, ikke mindst fordi det kunde fungere som Plejehjem.

Skønt han havde den Opfattelse, at gode Hjem i Byen burde foretrækkes til Plejehjem, saa kunde han dog ikke indrømme, at Tendensen til at sende Børnene paa Landet var særlig stor; Forholdet var vel det, at det var lettere at finde de gode Hjem paa Landet, hvor Folk, særlig naar de boede paa ensomme Steder, snarere følte Trang til at antage sig et Barn end i Byerne.

Han vilde finde det uheldigt, om man optog fødende Kvinder paa Børnehjemmet, og maatte erindre om, at dette ifølge Vedtagelse skulde være en selvejende Institution; kunde den af Byraadet valgte Bestyrelse ikke klare Driften, maatte den henvende sig til Raadet.

For at Arbejdet snarest kunde blive paabegyndt, vilde han opfordre Markudvalget til hurtigst muligt at træffe Overenskomst med de Gartnere, som havde lejet Jorden.

Jakob Jensen kunde slutte sig til Hr. Nørgaards Udtalelser, men ønskede yderligere at pointere, at Byraadet havde Forpligtelse til at sikre Driften.

Fra Begyndelsen af havde han været stemt for at gøre Hjemmet til et Optagelseshjem, saa han følte sig ikke skuffet over Forslaget, men iøvrigt havde Byraadet heldigvis saa meget Haand i Hanke med Ledelsen, at alt kunde ordnes, som man fandt det mest formaalstjenligt, og der var altsaa Mulighed for, at Hjemmet kunde udvikle sig til et egentlig Børnehjem.

Den udsete Plads fandt han udmærket, da Hjemmet der vilde komme til at ligge bekvemt og dog idyllisk. Han ønskede derfor at anbefale Indstillingen.

J. C. Petersen fandt Bygningen køn og saa karakteristisk, at man af dens Udseende ikke kunde være i Tvivl om, at den var et Børnehjem.

Som Medlem af Værgeraadet var han glad ved Forslaget. Værgeraadet skulde bringe Loven ud i Livet, men savnede Midlerne dertil, dette uheldige Forhold vilde nu efter Forslaget blive rettet, og han troede ogsaa nok, at Hjemmet med Tiden vilde faa den Karakter, som d'Hrr. Harald Jensen og Simonsen havde tænkt sig.

Han vilde derfor varmt anbefale Indstillingen til Vedtagelse og haabe, at Arbejdet snarest blev paabegyndt.

Mikael Johansen ønskede at sige Udvalget Tak for det smukke Forslag, som han fuldt ud kunde anbefale.

Naar Fattigudvalget ikke var repræsenteret i Udvalget, var dette sikkert meget rigtigt, da Hjemmet ikke burde have nogen Forbindelse med Fattigvæsenet, men han vilde i denne Sammenhæng erindre om, at Hr. Harald Jensen i sin Tid var blevet foreslaaet til Medlem af Udvalget, vistnok af Hr. Nørgaard, men havde bedt sig fritaget.

Hjemmets Beliggenhed lige ved den store By fandt han særdeles heldig, og netop fordi det, som Hr. Nørgaard havde paapeget, var ret vanskeligt at finde de gode Plejehjem i Byen, var det nødvendigt, at Byen selv oprettede et Hjem som det foreslaaede.

Harald Jensen var ikke i Besiddelse af saa skarpt et Øje, at han af Bygningen kunde se, at den var et Børnehjem.

Til Hr. Sabroe vilde han sige, at selv om det nuværende Optagelseshjems Rammer var daarlige, saa var Folkene udmærket gode. Fattigudvalget havde tit haft under Overvejelse at skaffe Hjemmet bedre Rammer, og dertil behøvedes kun en Bevilling, men samme Udvalg havde fundet, at der ingen Grund var ti! at gøre Skel imellem Børnene, der alle var fattige, fordi Forældrene havde faaet nogen Hjælp eller ej.

Dette Forslag betegnede en Marsch paa Stedet. Nu skulde man benytte Lejligheden til at faa et virkeligt Børnehjem, saa var man ved Maalet straks og havde baade Optagelseshjem og Børnehjem, hvorimod det sidste nu kun blev stillet i Udsigt.

Han vilde støtte Forslaget, men maatte beklage, at man ikke var kommet videre.

Müller oplyste, at Hjemmet paa Ourø fra først af var et rent midlertidigt Hjem, men nu havde udviklet sig til dels at være Optagelseshjem og dels Børnehjem. Saaledes vilde det sikkert ogsaa gaa med dette Hjem, og et Optagelseshjem var nødvendigt nu, da der ogsaa var andet ved det nuværende Optagelseshjem end Lokalerne, der gjorde, at Hjemmet ikke

kunde gøre Fyldest.

Naar der blev talt saa meget om, at Fattigudvalget var forbigaaet, saa maatte han dog erindre om, at Skoleudvalget ogsaa havde en Del med Børn at gøre, og naar det blev fremhævet, at der var Tendens til at sende Børnene paa Landet, hvor der ikke var saa mange Fristelser, saa maatte han gøre opmærksom paa, at Forældrene selv ret ofte ønskede Børnene anbragt paa Landet. I et Optagelseshjem kom Børnene imidlertid under en Paavirken, der skulde hjælpe dem til at modstaa Fristelserne.

At Hjemmet efter Forslaget blev et Optagelseshjem var sikkert nok, men der stod intet i Forslaget om, hvor længe Børnene skulde være paa Hjemmet, og Opholdet kunde nok undertiden blive af længere Varighed.

Simonsen havde ikke tænkt paa et Opfostringshjem eller Vajsenhus, men paa et Hjem, hvor Børnene kunde føle sig saa frie som muligt, og det kunde de ikke i et Vajsenhus eller anden Tvangsopdragelsesanstalt.

Det glædede ham, man erkendte, at der burde arbejdes hen til at gøre Hjemmet til et virkeligt Børnehjem, og han haabede, at Udviklingen snart gik samme Vej som paa Ourø, ligesom han haabede, at der ikke blev administreret ud fra den Anskuelse, at Børnene ikke maatte faa længere Ophold paa Hjemmet.

Sabroe betonedede Nødvendigheden af at faa en dygtig, en genial Mand til Forstander for Hjemmet, og at de vanskelige Børn fra dette skulde gaa til Opdragelsesanstalter, medens de andre skulde forblive paa Hjemmet.

Det nuværende Optagelseshjem kunde ganske anderledes kritiseres, end sket var, og særlig maatte det anses for uheldigt, at Omsorgen for Børnene der i væsentlig Grad overlodes til ganske unge Piger. Folkene kunde maaske nok magte et mindre Hjem, maaske paa ca. 10 Børn, men en større Opgave magtede de ikke. Et kommunalt Optagelseshjem skulde heller ikke være en Slags Forpagtning, da der ikke burde være Mulighed for Udbytning.

I Virkeligheden havde Aarhus hverken Optagelseshjem eller Børnehjem, men naar det nye Hjem traadte i Virksomhed, var det hans Tro, at det for de aller fleste Børn vilde blive et virkeligt Hjem, hvor de vilde forblive, til de gik ud i Livet.

Harald Jensen kunde ikke sympatisere med, at Udvalget søgte at gøre det nuværende Optagelseshjem saa daarligt som muligt, man havde langt mere Grund til at takke. Der var

kun et i Vejen med dette Hjem, og det var, at Pengene var for smaa, derfor var Rammen ikke saa god, som den burde.

Sabroe vilde hævde, at den skarpe Kritik fra Fattigudvalgets Side overfor Forslaget berettigede til den fremkomne Kritik af Optagelseshjemmet, og han kunde ikke se nogen Grund til at tage kommunalt ansatte Folk i Forsvar, fordi de blev kritiseret.

Nørgaard anbefalede Afslutning af Diskussionen, af hvilken han havde faaet den Opfattelse, at der ikke var nogen egentlig Opposition mod Forslaget.

Harald Jensen vilde bestemt hævde, at man havde Pligt til at tage de Folk, der tjente en Institution, i Forsvar, naar der blev gjort dem Uret.

Sabroe fandt ikke, det nuværende Optagelseshjem var Byen værdig.

Jakob Jensen oplyste, at Skoleudvalget havde henstillet til det nedsatte Udvalg, at Bygningen kom til at ligge saa nær ved Byen som muligt af Hensyn til Børnenes Skolegang.

Formanden troede nok, en Del af Diskussionen kunde have været sparet, da man vist var enig om at vedtage Forslaget, saavel for Vejanlæggenes som for selve Hjemmets Vedkommende.

Indstillingen vedtoges.

